

Zapisi iz olovnih vremena

Autor: Petar Šokčević

Izdanje: Vlastita naklada i Proventus natura d.o.o.,
Bošnjaci – Đakovo, 2015., 304 str.

U siječnju 2015. godine iz tiska je izašla knjiga Petra Šokčevića "Zapisi iz olovnih vremena". Objavljena je u vlastitoj nakladi i nakladi Proventus nature d.o.o, a autor je umirovljeni sotski župnik (Srijemska biskupija) prečasni Petar Šokčević.

Autorov ukoričeni prvijenac plod je suradnje s urednikom knjige Ivanom Šokčevićem koji je lektorirao tekst te surađivao u njezinome pisanju, proširivanju i nadopunjavanju. Zašto ona nosi spomenuti naslov pojašnjava se u uvodnome dijelu gdje autor kaže: "Proživio sam dva rata i većinu života proveo u komunističkoj diktaturi, pa mogu reći da sam živio uglavnom u više-manje olovnim vremenima (...)" U knjizi je, kako stoji, zahvatio dobro i zlo iz svojega života kako bi progovorio o njegovim lijepim trenucima, ali još više o teškoćama s kojima se susretao još u djetinjstvu pa sve do posljednjega rata kad je kao rimokatolički svećenik u Istočnome Srijemu bio svakodnevno izložen maltretiranjima i prijetnjama smrću.

Autor uz dane provedene u svećeničkoj službi piše o ratnim i poslijeratnim zbivanjima, komunističkoj diktaturi i drugim političkim, vjerskim i gospodarskim značajkama svojega rodnog mjesta – Bošnjaka, naglašavajući, uz mjesne i regionalne fenomene, obiteljsku i osobnu komponentu spomenutih događaja. Time se, kako navodi urednik, autor stavlja u poziciju sudionika, svjedoka i očevidca služeći se arhivskim izvorima i drugim objavljenim radovima u obradi pojedine teme.

Uz predgovor đakovačko-osječkoga nadbiskupa metropolita Đure Hranića i autorova uvoda, o spomenutim temama govori se kroz sljedeća poglavlja: Politika, vjera i sudbine, Podrijetlo, obitelj i rodbina, Školovanje i vojska, Na putu Gospodnjem, Svećenici Bošnjačani i svećenici u Bošnjacima, Dogodilo se u Bošnjacima i Gospodarska

povijest, a na koncu knjige nalaze se napomene urednika, pogovor i imensko kazalo.

U početnome dijelu autor govori o svom djedu – zastupniku Hrvatskoga sabora i pristaši Hrvatske (pučke) seljačke stranke Mati Babogredcu, a kazivanje nastavlja sjećanjem na ukazanja Blažene Djevice Marije u Bošnjacima (1945. – 1963.) i uz to povezanim državnim terorom nad vidiocima i drugim sudionicima tih zbivanja. Velik dio potom zauzima sjećanje na suđenje svećenicima i bogoslovima Đakovačke bogoslovije u Osijeku (1959. – 1960.) kad je autor u montiranome procesu kao jedan od okrivljenika osuđen na kaznu strogog zatvora. Iskaz nastavlja govorom o kolegi svećeniku Ivanu Buriku s kojim je proveo zadnje dane prije mučeničke smrti, a donosi i druga svjedočanstva u životu katoličkih Hrvata Istočnoga Srijema u vrijeme Domovinskog rata gdje je autor pastoralno djelovao kroz sve ratne godine (Sot i šidska okolica).

Preč. Šokčević zatim govori o svojemu podrijetlu, obitelji, bližoj i daljoj rodbini te ratnim i poslijeratnim stradanjima. Pažnju zatim posvećuje sjećanjima na školske dane provedene u Bošnjacima, Županji, Zagrebu i Đakovu te vojničkim danima, a posebno poglavlje pridaje izlaganju svoga puta prema svećeništvu. Tamo govori zašto je postao svećenik, u kojim je župama djelovao, kakvih su karakteristika bili prijašnji župljani te kakve je promjene donio Drugi vatikanski sabor. Uz druge zanimljivosti iz svećeničkoga života poglavlje završava duhovnom oporukom dok u sljedećem govori o bošnjačkome župniku Marijanu Galoviću te svećenicima Bošnjačanima – Željku Rudolfu Pavličiću, Ivi Boriloviću i Antunu Jovanovcu.

Pretposljednje poglavlje posvećuje nekim njemu upečatljivim događajima iz prošlosti Bošnjaka povezanim s ratnim ozračjem od proglašenja Banovine Hrvatske i Nezavisne Države Hrvatske do protjerivanja mjesnih Roma i Vlaha, partizanskoga paljenja općinskog arhiva i bombardiranja na koncu rata. Knjiga završava poglavljem o gospodarskoj povijesti Bošnjaka gdje govori o udarima na seljake kroz obveze i poreze te zadržnome stanu na Topoli.

Kao što je to primijetio i urednik, autorova želja bila je prije svega prenijeti istinu kako bi se određene trenutke iz vlastite prošlosti sačuvalo od zaborava i prenijelo budućim naraštajima. Vrijedno je što su autorova sjećanja jednako živa od događaja iz djetinjstva pa sve do unazad nekoliko godina što će uvidjeti i čitatelji prelistavajući svjedočki ostvaraj toga vrijednog 80-godišnjaka.